

fra almindelig Bødestraf til 6 Maaneders Fængsel.«

Fra et republikansk Synspunkt.

»Konger og Kejsere er Overleveringer, der snart vil forsvinde«, udtalte Mrs. Chapman Catt forleden ved en Festbanket i New Jersey; »men forleden var der en Konge, der udførte en virkelig demokratisk Handling — nemlig Kongen af Danmark, da han underskrev en ny Grundlov, der giver Kvinderne politisk Valgret. Som fuld-blods Amerikanerinde haaber jeg, at vore Statsmænd ikke vil finde sig i at blive overgaaet i demokratisk Frisind af en Konge!«

„Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret.“

SOM det vil erindres blev det paa Landsmødet i Aalborg besluttet at opløse »Landsforbundet for Kvinders Valgret« efter at det havde naaet sit Maal: at skaffe danske Kvinder fuld politisk Ligestilling med Mænd. Men umiddelbart derefter vedtog man at danne en ny Organisation »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret« med det eneste Formaal at vedligeholde Forbindelsen med de internationale Kvindevalgretsforeninger. De ved Landsmødet tilstedeværende Delegerede lovede saa godt som alle, at de, naar de kom tilbage til deres Foreninger, vilde agitere for Tilslutning til den nye Organisation. En Del af Kvindevalgretsforeningerne har allerede holdt deres Generalforsamling, paahvilken Kvindevalgretsforeningen er opløst og en Afdeling dannet af det nye Landsforbund. Det er at haabe, at alle Kvindevalgretsforeningerne Landet over maa blive afløst af saadanne lokale Afdelinger af »Dansk Landsforbund for Kvinders Valgret«, og at mange Kvinder maa slutte sig dertil. Den nye Organisation burde kunne blive lang tidligere end

den tidligere; da Kontingentet er sat yderst lavt, kan det ikke være nogen Hindring for Tilslutning; og det vilde være naturligt, om de danske Kvinder havde saamegen Samfølelse med deres Medsøstre i de andre Lande, at de ikke svigtede dem netop i dette Øjeblik, hvor de mere end nogensinde før trænger til Hjælp.

De danske Kvinder har haft den utrolig gunstige Skæbne, at de, alt imedens Krigen raser rundt om vort Land, under de fredeligste Forhold har opnaaet den fulde politiske Ligestilling med Mænd, som de fleste andre Landes Kvinder har ført en aarelang, forgæves Kamp for at naa. Vi læser daglig Beretninger fra Udlandet om i hvilken Grad Kvinderne i de krigsførende Lande optager Mændenes Arbejde, naar disse kaldes til Fronten. Og vi hører om, at Kommunernes Bestyrelser i disse Lande henvender sig til Kvinderne om Raad og Bistand ved Ordningen af forskellige Foranstaltninger, som det paahviler Kommunerne at tage sig af. Og mange af disse Kvinder har end ikke opnaaet den kommunale Valgret!

Intet vil da være rimeligere end at de danske Kvinder yder Kvindevalgretsbevægelsen i Udlandet den Støtte, de kan.

Adskillige af Lederne af »den internationale Alliance for Kvinders Valgret« — ikke mindst Formanden Mrs. Chapman Chat — har da ogsaa rettet indtrængende Opfordringer til os om vedblivende at være med i det internationale Valgretsarbejde.

Man vil maaske indvende, at det ikke kan støtte Bevægelsen i Udlandet synderligt, at Kvinderne herhjemme danner en Organisation som den nævnte. Naturligvis kan denne Organisation ikke udføre noget meget stort Arbejde, men den kan yde en moralsk Støtte som ikke maa undervurderes. Det er en Selvfølge, at Forholdene

rundt om i Landene paa Grund af Krigen i høj Grad har vanskeliggjort det internationale Arbejde for Kvinders Valgret, mange af de Lande, hvis Kvindevalgretsforeninger staar i den internationale Alliance, er i Krig med hinanden, og det vil let kunne forstaas, at det vil være meget vanskeligt for disse Landes Kvinder at mødes til fredelige Forhandlinger efter Krigens Slutning. Kvinderne i de neutrale Lande, der har været saa lykkelige at være udenfor Krigen, bør da være de første til at række en hjælpende Haand til at dette kan ske.

Kvinderne og det politiske Arbejde.

Hvis det, der skete 5. Juni skal blive Indledningen til et nyt Afsnit i Danmarks Historie, til en Tid, hvor det skal kendes, at nu har Staten ikke blot »Fædre«, men ogsaa »Mødre«, saa gaar det ikke an, at Kvinderne lægger Hænderne i Skødet og afventer Begivenhedernes Gang. Vi maa gøre os det klart, at nu maa vi sammen med Mændene bære Ansvar for Fremtidens Politik, og det vil igen sige, at vi maa være med der, hvor det politiske Arbejde gøres. »Men«, vil man maaske mene, »der er længe til Valgene, saa det haster ikke. Jo, det er netop det, det gør; det haster. Vi Kvinder faar liden eller ingen Indflydelse, hvis vi kommer bagefter, naar Forarbejdet er gjort, og alt er lagt til Rette. Med andre Ord, man maa melde sig ind i de Sammenslutninger, hvor det politiske Arbejde gøres. Som Løsgængere er man nu mere uheldigt stillet end nogen Sinde.

Politiske Partier staar ikke for mig som Idealet, tværtimod, de staar snarere for mig som et paa Grund af vor nuværende Valgordning *nødvendigt Onde*, et Onde som man foreløbig ikke kan komme uden om, men som man maa bruge